

×

Viviana Pantazică
Delia Calancia
Gabriel Cărtărescu
Dragoș-Mihai Stoica
Teodora Leon
Darius Munteanu
Adriana-Elena Georgescu
Horia Petrean
Vlad Iordache-Grigore
Karina Săbădean
Matei Someșan

Liternauții

Antologie de poezie coordonată de Ioana Nicolaie

×

Ilustrații de Delia Calancia

×

Editura Paralela 45

Cuprins

5 Liternauți, la datorie!

7 Viviana Pantazică

kiwi	9
de împrumut	12
eu nu dansez niciodată	14
mama mea e virginia woolf	16
nicotină	18
ești blând ca un tigru	
de la grădina botanică	21

23 Delia Calancia

Cafea vermilion pe malul Senei	25
Manipulare cu spini	26
Firmituri de porțelan cu unt	27
Pierdută	28
Poem încurcat	29
Rugină eco	31
Spre viitor, poem cu șobolan	32
Triptic cu jazz	33
Tumbe-n pas de blues	34
Turbulențe la sol	36

37 Gabriel Cărtărescu

Mă emoționezi	39
Sub tastatură	42
Pasta	45
Am avut timp, am mers	47
Viu doi	50
Triplu	52

55 Dragoș-Mihai Stoica

Rătăcire	57
Să	58
Eseu	59
Perspective	60
Speranță	61
Perpetuum mobile	62
Clown's Paradise	63
Masca mea	66
Oare?	67

69 Teodora Leon

Meniu pentru copii	71
De-a leapșa pe cont propriu	73
Postulat	75
fără fir, fără șir	76
Numerologie	77
Pretutindeni	78
varietate	79
Tensiune mai presus de orice critică	81
Aceasta nu e o poezie	83

85 Darius Munteanu

Înclinație	87
Verile	88
Bombă sub chiuvetă	89
Film pe cer	90
Bătrânul cu aripi de porumbel	91
Sferturi	93
Ei nu se opreau	94
17.00	96
Poemul cu două scene	97
Jocul	99

101 Adriana-Elena Georgescu

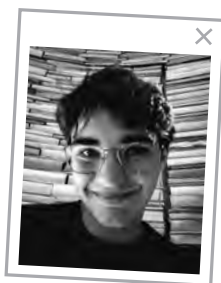
M-am pierdut	103
Nu e așa grav	105
Ce am făcut să merit asta	106
Ce noroc	107
Nu ești veșnic	108
Nu suntem	109
O fată mă oprește pe stradă	110
Lumea a înnebunit	111
Despre morți numai de bine	112
O teorie	113
Poezia e altceva	114

115 Horia Petrean

1	117
2	118
3	119
4	121
5	122
6	124
7	126
8	127
9	128
10	129

131 Vlad Iordache-Grigore

O poezie	133
Câinele meu	134
Trenuri	136
Priviri	137
Într-o încăpere	138
Disparația	140
Furnici	142
Flacără	143
Zoey	144
Mecanic	145
Lecție	146
Ce-aș vrea să văd	147

149 Karina Săbădean

Unu	151
Doi	153
Trei	156
Patru	157
Cinci	158
Şase	159
Şapte	162
Opt	163

165 Matei Someşan

prospect I	167
last week	168
harbour chart	169
part II	172
V2.2-2.3	173
Untitled-last opened 21.06.2024	175

Liternauți, la datorie!

Gata, am inițiat întâlnirea, trimit mesajul pe grup. Cineva *lipește* codul de înregistrare, Darius Munteanu sau Delia Calancia, de obicei, apoi urmează logarea fiecăruia. Pe ecran apar „căsuțele“, din Vaslui, din Bistrița, din Cluj, din Ploiești, din Pitești, din Târgu Mureș, din București, din Milano, din New York. Dacă se-ntâmplă să fie plecați pe undeva, unii lasă totul și intră în întâlnire din hoteluri, din autobuze, din trenuri; ba, la un moment dat, Matei Someșan a intrat de la Kaufland, unde lucra în vacanța de vară. Își scriu textele pe birouri, pe măsuțe de tren, în cămine studentești, tastând pe telefonul mobil, pe laptopuri sau, neconvențional, desenând literele pe hârtie. La una dintre lecturile oficiale Liternauții – am avut patru până acum, două la Bookfest și două la Gaudeamus, la invitația Institutului Cultural Român – a fost emoționant că și-au adus caietele și-au citit de pe ele.

Cum se petrece o ședință Liternauții? În prima parte vorbim despre un poet, clasic sau nu, cunoscut sau debutant, român sau străin. Citim poeme, ne bucurăm de ele, le abordăm în manieră critică, încercând să ne dăm seama ce au ele extraordinar – asta dacă ne raportăm la poezii mari ai lumii, de la Silvia Plath, Ingeborg Bachmann, Seamus Heaney, Georg Trakl până la Frank O'Hara, Allen Ginsberg sau Charles Bukowski. Ne preocupă și de ce sună atât de bine poezia în limba noastră, asta dacă vorbim despre Simona Popescu, Șerban Foarță, Nora Iuga, Mircea Cărtărescu, Traian T. Coșovei, Mariana Marin, Florin Iaru, Ion Mureșan, Dan Coman, Bogdan O. Popescu, Anastasia Gavrilovici, Radu Vancu și mulți alții. De-a lungul celor cinci ani în care ne-am văzut pe Zoom, în această formulă, am vorbit despre zeci de autori români, de la clasici ca Nichita Stănescu

până la cei tineri ca Antonia Mihăilescu, Toni Chira, Cătălina Bălan, Alex Frandeu sau Maria Ciurea. La un moment dat, am citit o pagină de mare poezie chiar și din Isaia, profetul din Vechiul Testament.

Ce se petrece în partea a doua a cursului? Fiecare își citește poemul scris mereu din necesitate, din nevoia de limpezire interioară, din aplecarea spre joacă lingvistică sau din dorința de performanță estetică. Poeziile le sunt apoi disecate critic, dar într-un fel bun, constructiv, fără asperități care nu-și au locul. Ați adăugat niște fire de frumusețe lumii, le zic deseori, la sfârșitul întâlnirilor. Ce nu le zic niciodată: trebuie să scrieți în felul acesta, numai așa e bine!

Cine sunt liternauții, tinerii aceștia ai noului mileniu, care, iată, caută poezia, scriu foarte bine și proză, deci trăiesc în literatură? Îi numesc doar pe cei din antologie: Viviana Pantazică, Matei Someșan, Teodora Leon, Gabriel Cărtărescu, Horia Petrean, Dragoș-Mihai Stoica, Darius Munteanu, Adriana-Elena Georgescu, Vlad Iordache-Grigore, Karina Săbădean și Delia Calancia, căreia îi datorăm și ilustrația din interior.

Mulțumim și prietenilor scriitori și artiști fotografi care ne-au ajutat cu portretele alb-negru: Ioan Mihai Cochinescu, Ciprian Măceșaru, Vlad Niculaie-Faranga, Mircea Drăgoescu și Cristian Șuțu. Ni se par un dar și o formă de încredere.

Recunoștința merge și către toți cei care fac posibilă publicarea volumului nostru, către Editura Paralela 45, în primul rând, și către scriitoarea Diana Iepure, care a redactat cu mare grijă poemele.

Ioana Nicolaie

Foto: Ioan Mihai Cochinescu

Viviana Pantazică

„undeva între mine și cine mi-aș dori să devin
e o aplicație single page cu scroll infinit“

kiwi

încerc să-mi aduc aminte
când am simțit gustul fructelor
când m-am strâmbat la feliuța de lămâie
sau am simțit înțepături de la kiwi

la scroll îmi apar copii râzând cu gura până la urechi
și mă gândesc
dacă au trăit deja neputința
dacă li s-a interzis până acum să fie răi
dacă au mâncat spanac sau
varză de Bruxelles
cu forța
dacă au sperat că vor primi cățeluși de Crăciun
sau Mașina Misterelor
dacă părinții lor se ceartă
dacă sunt filmați de prea multe ori pe zi
poate mai des decât cele mai apropiate rude
dacă au plâns când și-au dat seama
că nu pot fi oricine își doresc
dacă au și altfel de aspirații în afară de content
și dacă se tem de lumea de dincolo de ecrane

undeva între mine și cine mi-aș dori să devin
e o aplicație single page cu scroll infinit
rămân înțepenită în baie cu spatele sprijinit de cadă
și încă stau pe telefon minute întregi
oricând ar putea să-mi pice în apă

oricând aş putea să decid că acolo e bine
şi nu mai trebuie să gândesc
mă forţez să-mi amintesc
cât de bune sunt fisticul şi şoriciul deopotrivă
ce înseamnă război cryptocurrency
cancer limfatic
coşmarurile de la care pot
să mă trezesc năduşită
şi cutremurul care îmi dă voie
să ies din cadă doar într-un prosop
să-mi las toate lucrurile
plutind într-un aer artificial
şi să nu iau liftul
în nicio circumstanţă

undeva între mine
şi cine mi-aş dori să devin
e o fetiţă care se joacă
într-o curte
îşi decojeşte genunchii brăzdaţi
nu mai plânge când se loveşte
simte că picioarele devin ale ei
şi rolele ating asfaltul cu adevărat
şi groapa de nisip e aspră căci nisipul e de la râu
şi prunii nu sunt atât de înalţi
în curând crengile lor se vor rupe
va cădea cu spatele pe pământul prietenos
mirosind a plastilină şi a cartofi
care o va îmbrăţişa cu umezeală

cu o amprentă ușor de șters de pe tricou
și nimeni nu va afla niciodată
că a căzut dintr-un copac
mai mic decât ea.

Delia Calancia

„Căci Țineți dietă pe bază de dezinformare
Și aia nu are destulă vitamina D“

Delia Calancia s-a născut în 9 februarie 2008, locuiește în Vaslui și este elevă în clasa a XI-a la liceul Mihail Kogălniceanu. La nouă ani a publicat la Editura Humanitas bestsellerul *O zi din viața Deliei*, cu care a pornit în turneul ce a purtat-o prin toată țara, fiind cea mai tânără autoare Humanitas. A colaborat cu Ordinul povestitorilor, revistă coordonată de Adina Popescu, în care i-au apărut numeroase ilustrații. A ilustrat parțial antologia *Lumea-n gamă marțiană. Juniorii*, Editura Arthur, în 2019. A avut o rubrică permanentă, „Pagina Deliei“, în *Ghidul pozeț de cultură*. A fost invitată la Filit Iași în 2018 și la Filit Chișinău în 2024. A intrat în Liternauții Ioanei Nicolaie în iarna anului 2023 și a descoperit cât de tare se bucură să scrie poezie și că poate îmbina poezia cu ilustrațiile. Îi place să picteze și să schițeze mici momente din viața ei în timp ce ascultă Amy Winehouse. E pasionată și de lectură. Îi plac plajele cu pietre și rechinii – dar doar cei de pluș. Își iubește familia și adoră să petreacă timp alături de cei dragi.

„Poemele Deliei Calancia sunt infuzate cultural, căci prima ei vocație a fost desenul. Trimiterile la Van Gogh, la muzee, la spații de concert, la cheiurile Senei apar în poeme tandre și ludice, precum cele de dragoste. În versurile protestatate însă ori în cele de meditație recuzita este pe tonuri întunecate. Șobolani, stații de metrou, călători într-o întârziere perpetuă dau seama de derutele interioare, de frici recurente, de incertitudini. Delia Calancia vede mai întâi poezia, iar apoi o scrie pe pagină. Chiar pe pagină, nu la tastatură, căci și poezia merită desenul ei de cuvinte care au, înainte de orice, picturalitate.“

Ioana Nicolaie

Cafea vermilion pe malul Senei

O peliculă de ulei de in îmi plutește-n cafea
Schitez mici caise pe fața de masă
Îl întreb pe Van Gogh ce gust are vermilionul
Nu reușim să cădem de acord
Nu are gust de caise

Nu se atinge de cafeaua mea,
Preferă terebentina

Mirosul cafelei îmi gădilă nările,
Iar gustul ei îmi invadează gura
Fîșii de carne vermilion

În loc de-o ureche încep să văd două
Toxinele îmi infectează un atriu
Iar inima îmi bate să-mi iasă din piept
Și să plutească
Vermilion pe malul Senei.

Foto: Mihaela Petre

Gabriel Cărtărescu

„am devenit un strat atât de subțire
încât m-am dezintegrat complet
și-am ajuns una cu tastatura“

Gabriel Cărtărescu s-a născut în 2003 în București. După doi ani la Facultatea de Limbi Străine, Engleză – Germană, a început Științe Cognitive la Facultatea de Psihologie București. A debutat în 2020, cu poezie, pe *O Mie de Semne*. În 2018, a câștigat Locul III la concursul național de eseuri scrise de liceeni, inițiat de *Dilema veche*. A fost implicat în proiectul secret Robert Ersten. Face parte din grupul de scriere creativă Liternauții. Prezent în antologia *Generația O Mie de Semne*, Casa de Pariuri Literare, 2022. În ultimii ani a susținut lecturi sau a avut evenimente cu publicul în mai multe orașe din țară. A fost invitat la FILIT Iași și la Zilele Rebreanu, Bistrița. Volumul său *Măine o să fiu fericit* (Charmides, 2022) a fost nominalizat la mai multe premii literare și este laureat al Premiului George Coșbuc pentru Debut și al Premiului APLER pentru Debut. A fost, de asemenea, primul volum de versuri inclus în competiția BOOVIE (festivalul concurs de book-trailere la care au participat elevi din întreaga țară.).

„E atât de mult din puritatea gnosticilor în versurile lui Gabriel Cărtărescu: din voința lor de lumină, din dragostea lor pentru bine, din oroarea lor de universul rău croit, din convingerea lor că trupul nu-i ceea ce se vede, că adevăratul corp e interior (...) Debutul lui, realmente extraordinar, atât de neasemănător cu ce scriu colegii lui de generație, e așadar documentul unei credințe absolutiste în poezie – de la care așteaptă nu doar să-l exprime, ci pur și simplu să repare lumea. (Și e foarte probabil că nici poezia nu mai are atâta credință în ea însăși.)“

Radu Vancu

Mă emoționezi

M-am uitat la tine
și-am deschis robinetul să las
emoția mea deja fundamental completă
să-și închipuie că tu ești cea care
o completează

mă emoționezi
m-am uitat la tine știind că ar trebui să fiu copleșit,
știind că ar trebui să sufăr și să tânjesc fără tine,
așa că am chemat emoția
la ora 7, într-o zi de marți,
ne-am făcut niște cafele destul de scârboase
am stat, am jucat șah
apoi am început să negociez cu ea
despre cum ar trebui să simtă un vid în mine
despre cum ar trebui să se simtă completă
cum și este de fapt
numai când te am pe tine în preajmă.

emoția nu a vrut să accepte

i-am explicat că undele radio
n-ar transmite nimic dacă ar fi
doar o linie fără urcușuri și coborâșuri
mi-a zis că astea sunt doar bullshit
că mereu a urât expresia că fără rău nu există bine
care-i doar o chestie tâmpită
pe care o spun oamenii
pentru că răul există

m-am cam enervat pe ea
așa că am scos-o din casă
am pus-o pe banca de pe gazon
am amenințat-o că o împing
în vidul care e dedesubtul casei

emoția a început să plângă
a tremurat puțin,

cum să ignori durerea?

dacă te gândești la ce e durerea,
și unde te atinge mai exact
ai să vezi că nu poți să știi,
niciodată nu poți să știi unde-i senzația
oricât ai căuta-o

cu toată durerea
am convins emoția să vadă
doar lucruri urâte
doar cum nu poate simți
ce-i provoacă de fapt răul,
doar cum se uită într-o oglindă
care la rândul ei se uită în altă oglindă
iar lumina ei e aceeași
37 de fotoni perfect aliniați

am uitat ce făceam înainte
m-am trezit cu emoția în față,
mi-a amintit c-a acceptat

să se manifeste doar
când o vede pe ea,
că a concentrat printr-o lupă
doar pe fața ei iubirea

acum pot să mă prefac
că sunt om.